

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.270/2020/9.szám

A Kúria a dr. Szabó Róbert ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a Schmidtné dr. Szurma Szilvia kamarai jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság alperes elleni közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.043/2020/4. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megindult felülvizsgálati eljárásban a Kfv.I.35.270/2020/5. számú ítélet kijavítása tárgyában az alulírott napon meghozta a következő

v é g z é s t :

A Kúria a Kfv.I.35.270/2020/5. számú ítéletének bevezető részét akként javítja ki, hogy az helyesen: „Az alperes képviselője: Schmidtné dr. Szurma Szilvia kamarai jogtanácsos”.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kúria az alperes Kfv.6. sorszámú beadványában foglaltak alapján megállapította, hogy a Kfv.I.35.270/2020/5. számú ítélet bevezető részében elírásra került az alperes képviselőjének neve.

Minderre tekintettel jelen végzésével a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 352. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint az elírást kijavította.

A végzéssel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. augusztus 24.

Dr. Hajnal Péter sk.
tanácselnök

Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla sk.
bíró

A Kúria

**mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.270/2020/5.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,
dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Szabó Róbert Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Szabó Róbert)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Balla Orsolya kamarai jogtanácsos*

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes a Veszprémi Törvényszék előtt
10.K.700.512/2020/2. új számon

A felülvizgálni kért jogerős határozat: a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.043/2020/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.043/2020/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 341.800 (háromszáznegyvenegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- 1 A B. külterületén lévő ... hrsz.-ú legelő, szántó művelési ágú ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát a felperes 2016. július 11. napján keltezett adásvételi szerződéssel szerezte meg. Az ingatlant haszonbérleti jog terhelte. Az illetékkiszabás céljából, a szerződéssel együtt benyújtott B400-as adatlapon a felperes nem jelölt illetékmentességet. Az elsőfokú adóhatóság 2017. április 19-én jogerőre emelkedett fizetési meghagyással 3.418.000 ezer forint visszterhes vagyónátruházási illetéket szabott ki, melyet a felperes megfizetett. Az ingatlan megszerzésekor meglévő bérlővel a felperes a későbbiekben felbontotta a szerződést és az földterületet fia, felperes neve 50%-os

tulajdonát képező T. Kft.-nek adta haszonbérbe.

- [1] A felperes 2018. január 5-én postára adott beadványában a megfizetett illeték visszatérítését kérte, hivatkozással az illetékről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 2017. november 24-től hatályos-, a 2017. évi CLVIII. tv.(a továbbiakban: Mód.tv.) 1.§ (1) bekezdésével módosított 26.§ (18) bekezdés b) pontjára. Álláspontja szerint az időközi módosítás az Itv. 99/Q.§-a következtében visszamenőlegesen alkalmazandó.
- [2] Az elsőfokú hatóság azt állapította meg, hogy a felperes illetékmentesség biztosítására irányuló kérelmét az Itv. 26. § (18a) bekezdésének megfelelően legkésőbb a fizetési meghagyást jogerőre emelkedéséig terjeszthette volna elő, amely határidő 2017. április 18. napján lejárt. A felperes kérelme elkésett, ezért a kérelmet az adóigazgatási eljárásról szóló 2017. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Air.) 48.§ d) pontja alapján végzéssel vissza kellett utasítani. Az alperes a 2235294552 számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú végzést. Indokolásában egyrészt megállapította, hogy a felperes illetékkedvezmény biztosítására irányuló kérelme elkésett, igazolási kérelmet nem terjesztett elő, így a kérelem végzéssel történő visszautasítása jogszerű volt. Másrészt részletesen elemezte, hogy felperes esetében miért nem alkalmazhatók a Mód tv. rendelkezései. A végzés elleni kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság a 10.K.27.518/2018/16. számú jogerős ítéletével elutasította. Felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a tartalom szerinti elbírálás elvét alkalmazva beadványa új illetékmentességi kérelemnek minősül, így a korábbi fizetési meghagyás alaki jogereje nem akadályozza az új eljárás lefolytatásának. A Kúria a Kfv.I.35.718/2018/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság 10.K.27.518/2018/16. számú ítéletét és az alperes 2235294552. számú végzését - az elsőfokú végzésre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásra adott iránymutatás szerint nyilatkoznia kell a felperest, hogy a 2018. január 5-én postára adott beadványa kizárólag a 2016. július 11. napján kelt adásvételi szerződéshez kapcsolódó illetékmentesség iránti kérelem, és/vagy az időközi illetékszabály változásra tekintettel benyújtott illeték visszatérítés iránti kérelem. Ha kétséget kizáróan van két eltérő tartalmú kérelem, azokat külön-külön eljárásban kell elbírálni, egymással nem vonhatók össze.
- [3] Az új eljárásban az elsőfokú adóhatóság a felperes nyilatkozatai alapján azt állapította meg, hogy a 2018. január 5-én postára adott beadvány az Itv.-nek a Mód.tv. rendelkezései folytán megváltozott 26.§ (18) bekezdésén és 99/Q.§-án alapuló illetékmentesség iránti kérelem, amelyben a megfizetett illeték visszautalását kéri. A szabályok azonban nem alkalmazhatók a módosítás hatályba lépését megelőzően keletkezett jogviszonyokra. Ezért határozatában elutasította a felperes illetékmentesség biztosítására irányuló kérelmét. Alperes a ... számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

A kereseti kérelem

- [4] A felperes keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását, a mentesség biztosítását kérte. Előadta, esetében figyelembe veendő az Itv. 26.§ (18) bekezdés b) pontjának a (18a) bekezdésnek a 2017. november 24-től módosult rendelkezései. A nyilatkozat megtételéhez szükséges határidőt nem mulasztotta el, különös tekintettel arra, hogy a Kúria ítéletét követően a felperes illetékmentességi kérelmét fizetési meghagyással kellett volna elbírálni, így annak jogerőre emelkedéséig nyilatkozhatott volna az illetékmentességről. A pertárgy értékét a már megfizetett és visszatéríteni kért vagyónátruházási illeték összegében, 3.418.000 forintban jelölte meg.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [6] Rögzítette, nem tárgya a közigazgatási pernek, hogy a B400 adatlapon a felperes miért nem kért illetékmentességet, hogy jogosult lett volna-e arra, ha azt határidőben kéri, miként nem tárgya a jogerős fizetési meghagyás sem.
- [7] A felperes 2018. január 5-i kérelméről az adóhatóságnak határozattal kellett döntenie, újabb Itv. 78.§ (1) bekezdés szerinti fizetési meghagyás kiadására nem kerülhetett sor. Az Air. felperes által hivatkozott 48.§ rendelkezései a kérelem visszautasításának, az eljárást végzéssel lezáró eseteire vonatkoznak. A Kúria ítélete nyomán azonban az alperes már érdemben, határozattal bírálta el a felperes kérelmét.
- [8] Az Itv. 26.§-ának az illetékfizetési kötelezettség keletkezésekor hatályos (18a)-, és a Mód.tv. hatálybalépése folytán megváltozott (18) bekezdéseinek, valamint a 99/Q.§ rendelkezéseinek összevetésével azt állapította meg, hogy az eljáró hatóságoknak az Itv. 26. § (18) és (18a) bekezdését csak akkor kell alkalmazniuk, amennyiben az adózó a 26. § (1) bekezdés p) pont szerinti illetékmentességre a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig hivatkozott és azt megkapta. Amennyiben erre nem került sor, úgy az előbbi jogszabályi rendelkezések egy korábbi termőföldszerzéssel összefüggő vagyonszerzési ügyben már nem relevánsak. Márpedig perbeli esetben a felperes ilyen nyilatkozatot a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nem tett. Ebből az is következik, hogy az Itv. 26. § (18a) bekezdésének rendelkezéseire szintén nem hivatkozhat, mivel az elsőfokú adóhatóságnak a felperesi jogszerző ilyen korábbi vállalása hiányában semmilyen kötelezettsége nincs 5 év elteltével, ellenőrzést ilyen adózó tekintetében nem kell lefolytatnia. A nyelvtani értelmezésből is az következik, hogy amikor az Itv. 26. § (18a) bekezdése „vállalt feltételekről”, illetve „az eredetileg vállalt 5 évről” beszél, az csak annyiban értelmezhető, amennyiben az adózó részére korábban, a Mód.tv. hatálybalépését megelőzően az Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontja szerint az illetékmentességet megállapították.
- [9] Téves a felperes azon érvelése is, hogy a fentiek ellenére éppen az Itv. 99/Q. § teremti meg a lehetőséget a Mód.tv. alkalmazására. Az Itv. 99/Q.§ tekintetében is igaz, hogy az kifejezetten a 26.§ (18) bekezdés b) pontja és a (18a) bekezdés tekintetében tartalmaz előírásokat. Ezek pedig az előzőek szerint az Itv. 26.§ (1) bekezdés p) pontja szerinti feltételes illetékmentességhez kapcsolódnak. Márpedig azt felperes nem kérte, részére az elsőfokú adóhatóság korábban nem biztosította. Kiemelkedő jelentősége van továbbá a 99/Q.§ értelmezésben az „azon vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell” fordulatnak. Felperes tekintetében vagyonszerzésről ügyről már nem beszélhetünk, mivel az ő vagyonszerzése kapcsán az illetékkiszabási eljárás 2017.04.19. napján jogerősen befejeződött. Az Itv. 99/Q. § a) pontja azokra az esetekre rendeli alkalmazni a módosított rendelkezéseket, amelyek esetében a 26.§ (1) bekezdés p) pontja szerinti 5 éves időtartam még nem telt le. Felperes tekintetében azonban ez az időtartam, annak számítása vagy letelte fel sem merülhet, mivel az előbbiek szerinti illetékmentességet korábban nem igényelte, ezért utólag, az 5 év elteltével sem fogják vizsgálni a feltételek teljesülését. Az Itv. 99/Q. § b) pontja pedig - visszautalva a 26. § (18a) bekezdés szerinti eljárásra - arra esetre vonatkozik, amikor az elsőfokú adóhatóság eljárása jogerősen vagy véglegesen még nem zárult le. Ez pedig értelemszerűen a vagyonszerzésre tekintettel megindult illetékkiszabási eljárásra, annak folyamatban létére vonatkozik.
- [10] Ebből következően a Mód.tv-nek a személyi kör bővítésére vonatkozó szabályai akként

értelmezhetők, hogy egyrészt azon személyeknek, akiknek az illeték kiszabási ügye még folyamatban van vagy már hoztak fizetési meghagyást, de az még nem emelkedett jogerőre, nem vált véglegessé, a jogszabály módosítás folytán lehetőségük nyílhatott az illetékmentesség igénylésére akkor is, ha arra a korábbi szigorúbb jogszabályi rendelkezések miatt nem vállalkoztak volna. A másik személyi kör pedig az lehet, akik korábban megkapták a feltételes illetékmentességet, azonban az 5 éves figyelési idő még nem telt le. Az ő esetükben a vállalt feltételek megszegése alóli kivételek Itv. 26. § (18) bekezdés b) pontja szerinti bővülése eredményezheti a szankcionálás elkerülését. Ebből a szempontból beszélhetünk tehát az illetékmentességre jogosultak körének a kibővüléséről. Semmi esetben sem értelmezhető azonban akként, hogy a jogalkotó azokra terjesztette volna ki a kedvezményt, akik korábban ilyen kérelmet nem is nyújtottak be.

- [11] Ez az értelmezés nem mond ellent a Mód. törvény indokolásában írtaknak sem, mivel ott is arról van szó, hogy a módosított rendelkezéseket azon vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, ahol művelési kötelezettség időtartama még nem telt le. Márpedig művelési kötelezettségről és ezzel összefüggésben figyelési időről kizárólag akkor beszélhetünk, amennyiben a feltételes illetékmentességet korábban biztosították. Az Itv. módosított rendelkezéseinek alperes általi értelmezésével a felperes által hivatkozott, a jogszerzők közötti hátrányos megkülönböztetés tilalma sem sérül. Ennek oka, hogy a jogalkotó az azonos mércét mindazon vagyonszerzők tekintetében alkalmazta, akik az Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontja szerinti illetékmentességet korábban kérték és meg is kapták, valamint értelemszerűen azokra nézve is, akik még jogosultak ezt kérni, mivel az illetékkiszabási eljárásuk jogerősen nem zárult le. Felperes azonban nem tartozik előbbi jogosulti körbe.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [13] Előadta, hogy az adás-vételi szerződéshez kapcsolódón meghozott fizetési meghagyás nem akadályozza annak, hogy a jelen megismételt eljárásban új fizetési meghagyás kerüljön kiadásra. A Kúria Kfv.I.35.718/2018/6. számú ítéletében előírt új határozat hozatali kötelezettség csak ezen új fizetési meghagyással lett volna teljesíthető. Egyébként a jogerős ítéletből is az következik, hogy amennyiben helyt adtak volna a felperes kérelmének, úgy az csak fizetési meghagyással valósulhatott volna meg, melyhez képest megnyílt volna a határidő a mentességi kérelem előterjesztésére.
- [14] Az elsőfokú bíróság nem megfelelően értelmezte az Itv. 99/Q.§-át, így nem megfelelően döntött a Mód.tv. alkalmazhatóságáról. A jogszabály szövegéből nem vonható le az az indokolatlanul szűkítő plusz feltétel, amire az elsőfokú bíróság hivatkozott, az, hogy a kedvezőbb elbírálásban kizárólag az részesülhet, aki a kedvezményt kérte és meg is kapta. Felperes esetében van vagyonszerzési ügy, a felperes ahhoz kapcsolódóan terjesztette elő a kérelmet. Inkoherens az elsőfokú bíróság azon érvelése, hogy felperes esetében, mentesség hiányában el sem indult az 5 éves időszak. A felperes előterjesztette a mentesség iránti kérelmét, csupáncsak nem a fizetési meghagyás jogerőre emelkedését megelőzően. Az Itv. 99/Q.§ a helyes értelmezés mellett kettős célt szolgál: nem csupán a vállalt feltételek megszegésének eseteit „szűkítette”, hanem enyhítette az illetékmentes szerzés feltételeit is. Az ezzel ellentétes értelmezés téves és diszkriminatív. A jogalkotó akarata nem irányult arra, hogy a jogszerűen eljárókkal szemben a nem jogkövető magatartást tanúsítókat részesítse

előnyben azzal, hogy számukra mentességet biztosít, míg a jogkövetőket elzárja attól. Mindez ellentétes lenne az Alaptörvény XV. cikkében biztosított esélyegyenlőség elvével.

- [15] Alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [17] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján vizsgálhatta felül. A felperes előadása alapján a Kúria a jelen eljárásban tényként azt fogadta el, hogy az érintett mezőgazdasági hasznosítású termőföld ingatlanhoz kapcsolódóan a felperes a tulajdonjog megszerzésekor nem kért illetékmentességet, a visszterhes vagyonátruházási illeték megfizetésére kötelező fizetési meghagyás 2017. április 19-én jogerőre emelkedett, a kérelmet csak 2018. január 5-én terjesztette elő.
- [18] Az Itv-n alapuló vagyonszerzési illeték megfizetésére sem a szerződés benyújtásakor hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv., sem a 2018. január 1. napjától hatályos, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. tv. esetében nem bevallás, hanem az adózó adatbejelentésén alapuló adóhatóság általi kiszabás útján került/kerül sor. A B. külterületén lévő ... hrsz.-ú legelő, szántó művelési ágú ingatlan tulajdonjogának megszerzéséhez kapcsolódó szerződés után az illetéket már jogerősen kiszabták, a vagyonszerzési illeték újabb kiszabására nem kerülhet sor. Újabb kiszabás hiányában nincs újabb fizetési meghagyás, nem nyílik meg újabb-, az Itv. 26.§ (18a)-ában biztosított, a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséhez kötött határidő a mentességi feltételekről való nyilatkozat megtételére. A felperes 2018. január 5-i kérelmét az adóhatóságnak el kellett bírálnia, arról a Kúria Kfv.I.35.718/2018/6. számú ítélete alapján érdemben kellett döntenie, amely esetben pedig az Air. 72.§ szerinti határozati formát kellett alkalmaznia. Az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette megalapozatlannak a felperes ismételt fizetési meghagyás meghozatalára vonatkozó kereseti előadását.
- [19] Az 2016. június 16-tól hatályos Itv. 26.§ (1) bekezdés p) pontja szerint mentes a visszterhes vagyonátruházási illeték alól a termőföldnek a földműves általi, ellenérték fejében történő megszerzése, feltéve, ha a birtokba adástól, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő 12. hónap utolsó napjától - vagyoni értékű joggal terhelt termőföld szerzése esetén a vagyoni értékű jog megszűnésétől, megszüntetésétől, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő 5. év utolsó napjától - számítva 5 évig pa) a termőföld tulajdonjogát nem idegeníti el, pb) a termőföldön vagyoni értékű jogot nem alapít, és pc) a termőföldet mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja.
- [20] Az Itv. ezzel a rendelkezéssel a földműveléssel foglalkozók termőföldszerzését támogatja, de ez a támogatás nem feltétlen: a termőföld megszerzőjének saját maga általi megművelést kell vállalni. A jogalkotó indokolása szerint ezen feltétel előírásának kifejezetten az volt a célja, hogy az ún. befektetési célú földszerzéseket kivonja az illetékmentességgel kedvezményezett vagyonátruházások köréből. Az időközi jogalkotás ezen a célon nem változtatott, alapvetően abban hozott változásokat, hogy mi tekinthető a termőföld megszerzője általi megművelésnek.
- [21] Már 2014. május 1. napjától lehetőség nyílt arra, hogy az illetékmentesség alkalmazhatóságának

feltétlélül szolgáló megművelésre ne csak a vagyonszerző, hanem a vagyonszerző hozzátartozója révén is sor kerülhessen. A felperes tulajdonszerzésének időpontjában, a 2016. június 16. - 2017. november 23. közötti időszakban hatályos Itv. 26.§ (18) bekezdés b) pontja alapján csak akkor nem minősült az (1) bekezdés p) pont pb)-pc) alpontjaiban foglalt feltételek megszegésének a termőföld használatának, hasznosításának a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozó javára történő átengedése, ha a vagyonszerző helyett a közeli hozzátartozó vállalta, mind azt, hogy földművesként mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja a termőföldet, mind az 5 éves időtartam hátralévő részében az (1) bekezdés p) pontja szerinti feltételeket.

- [22] A legutóbbi enyhítést a felperes által hivatkozott, 2017. november 24. napjától hatályos rendelkezés vezette be, amikor már nem csak a hozzátartozó, hanem a hozzátartozó adott mértékű tulajdoni hányadában álló termelő szervezet útján is teljesíthetővé vált a mentességi feltétel. Az Itv. ekkortól hatályos 26.§ (18) bekezdés b) pontja szerint - további törvényi feltételek fennállása esetén - nem minősül az (1) bekezdés p) pont pb) és pc) alpontjaiban foglalt feltételek megszegésének, ha a vagyonszerző a termőföld használatát, hasznosítását a földművesnek minősülő, Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója vagy a legalább 25%-ban tulajdonában, vagy a közeli hozzátartozójának legalább 25%-ban tulajdonában álló, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti mezőgazdasági termelőszervezet javára engedi át.
- [23] Az Itv. legutóbbi, 2017. november 24-ával módosított 26.§ (18) és (18a) bekezdés időbeli hatálya tekintetében speciális rendelkezést tartalmaz az Itv. 99/Q.§: A 26. § (18) bekezdés b) pontjának és (18a) bekezdésének az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLVIII. törvénnyel megállapított rendelkezését azon vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a) a 26. § (1) bekezdés p) pontja szerinti 5 éves időtartam még nem telt el vagy b) az állami adóhatóság 26. § (18a) bekezdés szerinti eljárása jogerősen vagy véglegesen nem zárult le.
- [24] Az Itv. 99/Q.§-a szerinti Itv. 26.§ (1) bekezdés p) pontját a Kúria a [20] pontban ismertette, a 26.§ (18a) bekezdés b) pontjában jelzett eljárás pedig a következő: Az (1) bekezdés p) pontja szerinti feltételek fennállásáról és vállalásáról a vagyonszerzőnek legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig, véglegessé válásáig kell nyilatkoznia az állami adóhatóságnál.
- [25] Az Itv. 99/Q.§-ának a jogintézmény [21] pontban megjelölt céljával való összevetése alapján, az Alaptörvény 28. cikk szerinti közérkölcnek megfelelő módon való értelmezése azt eredményezi, hogy a kedvezmény csak a valamilyen módon még folyamatban lévő - akár azért, mert a kedvezmény iránti kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő még nem telt le, akár azért, mert a kedvezmény feltételül szabott 5 éves időtartam még nem telt el - ügyekben alkalmazható. Mivel a felperes nem terjesztett elő a tulajdon megszerzéséhez kapcsolódó, visszerthes vagyonátruházási illetéket kiszabó fizetési meghagyás jogerőre emelkedése előtt az Itv. 26.§ (18a) bekezdése szerinti kedvezmény iránti kérelmet, így nincs olyan 5 éves időtartam, amelyen belül az adott feltételeket igazolnia kellene, ügye nem tekinthető folyamatban lévőnek, az Itv. 99/Q.§ nem alkalmazható.
- [26] Felperes felülvizsgálati kérelmének az Alaptörvény XV. cikkében biztosított esélyegyenlőség elvére való hivatkozását a Kúria az Alaptörvény 28. cikkével szemben a jogintézmény szabályozásának [21] pont szerinti célkitűzése miatt nem tekintette irányadónak. A jogalkotó a módosítás során sem tért el ettől, a kedvezményt nem a jogkövető/nem jogkövető jogalanyok szerint csoportosította, nem adott lehetőséget visszamenőleges hatályú jogalkalmazásra, hanem a már bekövetkezett vállaláshoz, illetve még lehetséges vállalkozáshoz kötötte az új szabályt. A felperesi előadás teljes mértékben figyelmen kívül hagyja, hogy a jogegyenlőség sérelme csak akkor lenne vizsgálható, ha lenne az Itv. 26.§ (18a) bekezdés szerint, a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig önként vállalt adózói

kötelezettség, és ennek a teljesüléséhez szükséges feltételeket kellene értékelni: az adózó kinek adta 5 éven belül hasznosításra a kedvezményrel támogatott termőföldet. A Kúria ismételten hangsúlyozza, felperes esetében nem került sor illetékkedvezmény biztosítására, így a nem is vállalt feltételek bekövetkeztének jogszerűsége, annak keretein belül a jogegyenlőség sérelme, nem vizsgálható.

- [27] Felperes felülvizsgálati kérelmében nem szerepel a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó előadás. Ezért az irányadó jogszabályokat helyesen alkalmazó, okszerű és logikus indokolást tartalmazó jogerős ítéletet a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [28] *A fizetési meghagyás az illeték kiszabásához szükséges döntés. Az illeték ügyben minden további új kérelem, természetétől függően, vagy végzéssel, vagy határozattal bírálható el.*
- [29] *Amennyiben nem került sor illetékkedvezmény biztosítására, nem vizsgálható a kedvezmény teljesülésének igazolásához szükséges feltételek bekövetkezése.*

Záró rész

- [30] A Kúria a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perkölségének megfizetésére.
- [31] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése alapján viseli a pervesztes felperes. Az illeték alapját a felperes felülvizsgálati kérelemmel nem támadta. Így azt a Kúria az elsőfokú bírósággal egyezően a visszatéríteni kért vagyonátruházási illeték összegében határozta meg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint; mértékét az Itv. 50. § (1) bekezdésének megfelelően állapította meg.
- [32] Tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, a Kp. 120. § (5) bekezdése pedig kizárja a bizonyítást, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 114. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. július 9.

dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró